Тихенький дощ падає на місто...

Артюр Рембо

Так тихо серце плаче,

Як дощ шумить над містом.

Нема причин неначе,

А серце ревно плаче!

О, ніжно як шумить

Дощ по дахах, по листю!

У цю тужливу мить

Як солодко шумить!

Відкіль цей плач, не знати,

В осиротілім серці?

Ні зради, ні утрати,-

Відкіль журба, не знати.

Найтяжчий, певне, сум —

Без гніву, без любові,

Без ревнощів, без дум —

Такий нестерпний сум.